

BEOS-403/26

Warszawa, 8 lipca 2026 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.33.24.2026
Data wpływu 09.07.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy
o zmianie niektórych ustaw w celu zachowania i rozwoju śląskiego etnolektu
języka polskiego – „godki śląskiej”
(druk sejmowy nr 2749)**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r.
– Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573)
sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Na podstawie uzasadnienia projektu i deklarowanych skutków regulacji (DSR) można wskazać, że proponowana ustawa służy rozwiązaniu problemu wynikającego z potrzeb i oczekiwań społeczności lokalnych, polegającego na konieczności zachowania i rozwoju śląskiego etnolektu języka polskiego, potocznie określanego jako „godka śląska”. W ocenie Wnioskodawców ochrona tego etnolektu powinna zostać powiązana z ochroną szeroko rozumianego dziedzictwa kulturowego Śląska, obejmującego tradycje, stroje, zwyczaje, obrzędy religijne i wspólnotowe, twórczość ludową oraz inne materialne i niematerialne przejawy kultury regionalnej. Wnioskodawcy wskazują, że z punktu widzenia językoznawstwa „godka śląska” mieści się w kontinuum dialektów języka polskiego i stanowi część jego historycznego i kulturowego dziedzictwa. Podkreślają jednocześnie, że z uwagi na obserwowane obecnie procesy typowe dla zaniku gwar i dialektów, brak systemowej ochrony może w dłuższej perspektywie prowadzić do stopniowej utraty tej odmiany języka, a tym samym do zubożenia dziedzictwa kulturowego regionu i całego państwa.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

W projekcie przewidziano zmianę następujących aktów:

- ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim¹ (dalej: u.j.p.; art. 1 projektu);
- ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty² (dalej: u.s.o.; art. 2 projektu);
- ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji³ (dalej: u.r.t.; art. 3 projektu);
- ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej⁴ (dalej: u.d.a.r.; art. 4 projektu);
- ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie⁵ (dalej: u.d.p.p.; art. 5 projektu).

Projektowana ustawa zakłada wprowadzenie regulacji prawnych dotyczących ochrony śląskiego etnolektu języka polskiego, określonego jako „godka śląska”.

Zmiana u.j.p. polega na dodaniu przepisów, zgodnie z którymi ochrona języka polskiego polegająca na upowszechnianiu szacunku dla regionalizmów i gwar, a także przeciwdziałaniu ich zanikowi, może być realizowana przez objęcie etnolektu języka polskiego oraz związanego z nim dziedzictwa kulturowego szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi (dodawany art. 10a u.j.p.). Nowelizacja określa dwie przesłanki, których spełnienie pozwoli na uznanie etnolektu języka polskiego za objęty takimi rozwiązaniami: po pierwsze, jest on tradycyjnie używany przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiących znaczną grupę, jako istotny element kultury lokalnej; po drugie, jest zagrożony zanikiem lub wykazuje oznaki osłabienia funkcji komunikacyjnej, w szczególności przez spadek liczby użytkowników, osłabienie transmisji międzypokoleniowej i ograniczenie funkcji społecznej. Zgodnie z projektem śląski etnolekt języka polskiego „godka śląska” będzie uznany za etnolekt języka polskiego objęty szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Ochrona etnolektu będzie obejmowała także tradycje, stroje, potrawy kuchni śląskiej, obyczaje, obrzędy wspólnotowe (również o charakterze religijnym), a także inne elementy dziedzictwa kulturowego w połączeniu z „godką śląską”. Projekt zakłada nałożenie na organy władzy publicznej obowiązku podjęcia odpowiednich środków w celu wspierania działalności zmierzającej do zachowania i rozwoju etnolektu „godki śląskiej”. W tym zakresie powinien być stosowany odpowiednio art. 18 ust. 2, 3, 3a oraz 5 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym⁶ z uwzględnieniem związków etnolektu z językiem polskim, a także polską kulturą i tożsamością narodową. Projekt stanowi, że jednostki samorządu terytorialnego będą mogły przekazywać środki ze swoich

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 81.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 881, ze zm.

³ Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, ze zm.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 1275, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 1338, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2026 r. poz. 75.

budżetów na rzecz organizacji lub instytucji, realizujących zadania służące zachowaniu i rozwojowi etnolektu „godki śląskiej”.

Zgodnie z nowelizacją u.s.o. minister właściwy do spraw oświaty i wychowania będzie podejmował działania w celu popularyzacji wiedzy o historii, kulturze, języku i o tradycjach religijnych społeczności posługującej się etnolektem języka polskiego (zmieniany ust. 7 w art. 13 u.s.o.)

Proponowana zmiana u.r.t. dotyczy w szczególności określenia nowego zadania publicznej radiofonii i telewizji polegającego na uwzględnianiu potrzeb społeczności posługujących się etnolektem języka polskiego, w tym emitowaniu programów informacyjnych w etnolektach (zmieniany ust. 1a w art. 21 u.r.t.). Projekt zakłada jednocześnie, że powołując rady programowe oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych, języku regionalnym, oraz etnolektach języka polskiego, dyrektorzy oddziałów powinni również uwzględnić kandydatów zgłaszanych przez organizacje społeczne mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym lub etnolektem języka polskiego (zmieniany ust. 4a w art. 30 u.r.t.).

Przewidziana w projekcie zmiana u.d.a.r. zakłada rozszerzenie zakresu jednego z działów administracji rządowej (wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne) o sprawy etnolektu języka polskiego (zmieniany art. 30 u.d.a.r.).

Nowelizacja zakłada również zmianę u.d.p.p., polegającą na rozszerzeniu sfery zadań publicznych, o której mowa w art. 3 ust. 1 u.d.p.p., o zadania w zakresie działalności na rzecz etnolektu języka polskiego (zmieniany ust. 1 w art. 4 u.d.p.p.).

W art. 6 projektu wskazano, że środki przekazywane z budżetu jednostek samorządu terytorialnego organizacjom lub instytucjom, realizującym zadania służące zachowaniu i rozwojowi etnolektu „godki śląskiej” będą przyznawane po raz pierwszy na 2027 r.

Proponowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali alternatywnych rozwiązań.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

Sposoby i zakres ochrony języków, które formalnie określone zostały jako języki regionalne lub języki mniejszościowe, charakteryzują się dużym zróżnicowaniem. W wielu państwach europejskich regulacje lub praktyka dotyczące ochrony języków regionalnych lub mniejszościowych pozostają związane z Europejską Kartą Języków Regionalnych lub Mniejszościowych (dalej: Karta⁷).

⁷ Europejska karta języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzona w Strasburgu dnia 5 listopada 1992 r., tekst w j. polskim, gov.pl, Departament Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych: <https://www.gov.pl/web/mniejszosci-narodowe-i-etniczne/europejska-karta->

W Karcie zdefiniowano łącznie pojęcie „języków regionalnych lub mniejszościowych”, natomiast nie wprowadzono odrębnych definicji „języka regionalnego” i „języka mniejszościowego”. Definicja „języków regionalnych lub mniejszościowych” obejmuje języki tradycyjnie używane na określonym terytorium danego państwa przez jego obywateli tworzących grupę liczebnie mniejszą niż reszta ludności tego państwa oraz odmienne od języka lub języków urzędowych tego państwa. Języki imigrantów, a także dialekty języka urzędowego, nie są przy tym uznawane za języki regionalne lub mniejszościowe. W państwach, które ratyfikowały⁸, przyjęły lub zatwierdziły Kartę, sposób klasyfikowania języków jest zróżnicowany. Karta wyróżnia ponadto kategorię języków nieterytorialnych, tj. języków tradycyjnie używanych na terytorium danego państwa, których nie można utożsamiać z określonym obszarem tego państwa. Podziały i wyróżnianie języków różnych mniejszości zależy zarówno od uwarunkowań historycznych, politycznych i społecznych, jak i od tradycji oraz bieżącej sytuacji w poszczególnych państwach. Z powyższych powodów sam sposób określania języków mniejszości (w tym wyróżnianie języków regionalnych), zakres i sposób ochrony tych języków oraz wsparcia udzielanego społecznościom, w których języki te są używane, mogą być znacząco odmienne w państwach-stronach Karty. Karta ma przy tym konstrukcję elastyczną. Zgodnie z art. 3 ust. 2 Karty państwo-strona może w każdym późniejszym czasie notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy przyjęcie zobowiązań wynikających z postanowień innych ustępów Karty, niewskazanych uprzednio w dokumencie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, albo zastosowanie art. 3 ust. 1 Karty do innych języków regionalnych lub mniejszościowych bądź innych języków urzędowych, które są mniej powszechnie używane na całym lub części jego terytorium. Zobowiązania te stanowią integralną część ratyfikacji, przyjęcia albo zatwierdzenia Karty i wywołują taki sam skutek od dnia notyfikacji. Raport wyjaśniający do Karty potwierdza, że państwa-strony mogą później przyjmować nowe zobowiązania, w tym przez rozszerzenie stosowania części III Karty na dodatkowy język regionalny lub mniejszościowy albo przez przyjęcie dodatkowych postanowień Karty wobec danego języka lub wszystkich języków regionalnych lub mniejszościowych używanych na ich terytorium⁹.

W prawodawstwie państw europejskich stosunkowo rzadko używa się określenia „język regionalny” jako samodzielnej kategorii służącej klasyfikowania chronionych języków. W aktach prawnych lub dokumentach odnoszących się do Karty częściej wskazuje się, na podstawie jakich postanowień Karty wybrane języki są chronione – w szczególności, czy ochronę tę zapewnia część II, obejmująca cele i zasady realizowane zgodnie z art. 2 ust. 1 Karty, czy część III, obejmująca środki służące wspieraniu używania języków regionalnych lub mniejszościowych w życiu

[jezykow-regionalnych-lub-mniejszoscowych](#) [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 8 VII 2026 r.].

⁸ Council of Europe, *Chart of signatures and ratifications of Treaty 148. European Charter for Regional or Minority Languages (ETS No. 148)*, status as of 1 VII 2026, tekst w j. angielskim: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list?module=signatures-by-treaty&treaty-num=148>.

⁹ Raport wyjaśniający do europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych, Rada Europy, pkt 50, s. 282: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806d3648>.

publicznym, zgodnie ze zobowiązaniami przyjętymi na podstawie art. 2 ust. 2 Karty. Wynika to również z tego, że Karta przewiduje mechanizm monitorowania jej stosowania w państwach-stronach, obejmujący w szczególności sprawozdawczość państw oraz ocenę Komitetu Ekspertów, o którym mowa w art. 17 Karty.

Pojęcie „język regionalny” stosowane jest m.in. w ustawodawstwie lub praktyce ochrony języków w Holandii i Niemczech, natomiast w Portugalii odrębnej ochronie ustawowej podlega język mirandzki. Rząd holenderski uznaje języki fryzyjski, papiamento, limburski i dolnosaksoński za języki regionalne¹⁰. Na podstawie Karty języki limburski, dolnosaksoński oraz papiamento objęte są ochroną części II Karty, natomiast język fryzyjski we Fryzji oraz język papiamento na Bonaire – ochroną części III Karty. W 2024 r. Królestwo Niderlandów notyfikowało rozszerzenie stosowania Karty na karaibską część Niderlandów, obejmującą Bonaire, Sint Eustatius i Sabę, oraz objęcie języka papiamento na Bonaire zobowiązaniami z części III Karty. Następnie notyfikowało rozszerzenie ochrony języka papiamento/papiamentu na europejską część Królestwa Niderlandów na podstawie części II Karty¹¹. W Niemczech językiem regionalnym w rozumieniu Karty jest język dolnoniemiecki, przy czym działania na rzecz jego ochrony i promocji realizowane są w szczególności na poziomie krajów związkowych i obejmują m.in. wsparcie dla jego używania w edukacji, kulturze i działalności instytucji regionalnych. Pozostałe języki chronione przez Niemcy na podstawie Karty mają status języków mniejszościowych¹². W 2021 r. Niemcy przyjęły ponadto dodatkowe zobowiązania z części III Karty wobec języków duńskiego, północnofryzyjskiego i dolnoniemieckiego w kraju związkowym Szlezwik-Holsztyn, obejmujące dokumenty administracyjne, nazwy miejscowości i obszar działalności kulturalnej¹³.

W Portugalii, która podpisała Kartę 7 września 2021 r., lecz jej nie ratyfikowała, odrębna ustawa przewiduje uznanie i promocję języka mirandzkiego, w tym prawo do jego nauki oraz działania na rzecz jego zachowania jako elementu dziedzictwa kulturowego społeczności lokalnej¹⁴.

W Hiszpanii i Finlandii regulacje nie opierają się na jednolitym rozróżnieniu kategorii „język regionalny” i „język mniejszości narodowej”; istotne znaczenie mają

¹⁰ Government of the Netherlands, *Erkende talen in Nederland*, <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/erkende-talen/erkende-talen-in-nl>.

¹¹ Council of Europe, *Netherlands: ECRML protection extended to the Papiamento language*, 26 I 2024, <https://www.coe.int/en/web/european-charter-regional-or-minority-languages/-/netherlands-ecrml-protection-extended-to-the-papiamentu-language> oraz Council of Europe, *Netherlands: ECRML protection extended to the Papiamento/u language in the European part of the Kingdom*, 2 VII 2024, <https://www.coe.int/en/web/european-charter-regional-or-minority-languages/-/netherlands-ecrml-protection-extended-to-the-papiamento/u-language-in-the-european-part-of-the-kingdom>.

¹² Council of Europe, *Seventh evaluation report on Germany concerning the European Charter for Regional or Minority Languages*, Committee of Experts, MIN-LANG (2022) 7, adopted 15 June 2022, tekst w j. angielskim: <https://rm.coe.int/min-lang-2022-7-germany-7th-er-en-final-public-en/1680a84130>.

¹³ Council of Europe, *ECRML & Germany: Protection of Danish, North Frisian and Low German extended*, 12 I 2021, https://www.coe.int/en/web/european-charter-regional-or-minority-languages/news/-/asset_publisher/t9sWxmY5eZkv/content/ecrml-germany-protection-of-danish-north-frisian-and-low-german-extended.

¹⁴ Lei n.º 7/99, de 29 de Janeiro, *Reconhecimento oficial de direitos linguísticos da comunidade mirandesa*, tekst w j. portugalskim: <https://files.diariodarepublica.pt/1s/1999/01/024a00/05740574.pdf>; zob. także: *Despacho Normativo n.º 35/99*, tekst w j. portugalskim: <https://files.diariodarepublica.pt/1s/1999/07/167b00/44874487.pdf>.

natomiast rozwiązania konstytucyjne i ustrojowe dotyczące statusu języków urzędowych, narodowych lub języków określonych społeczności. W Hiszpanii regulacje w tym zakresie mają charakter zdecentralizowany, a kwestie związane ze stosowaniem języków w życiu publicznym, społecznym i kulturalnym określane są przede wszystkim w statutach wspólnot autonomicznych oraz przepisach wydawanych na ich podstawie.

W Finlandii regulacje dotyczące języków saamskich odnoszą się do praw Saamów jako ludności autochtonicznej do zachowania i rozwoju własnego języka i kultury. Konstytucja Finlandii¹⁵, w art. 17, gwarantuje prawo do własnego języka i kultury oraz wskazuje język fiński i szwedzki jako języki narodowe. Ochroną objęte są również języki mniejszości, w tym języki saamskie, język romski oraz inne języki, których użytkownicy posiadają konstytucyjne prawo do utrzymywania i rozwijania własnego języka i kultury. Szczegółowe regulacje dotyczące prawa Saamów do używania języków saamskich przed sądami i innymi organami publicznymi zostały określone w ustawie o języku saamskim¹⁶, przewidującej m.in. prawo do używania tych języków w kontaktach z administracją i sądami na określonych obszarach kraju.

W Republice Czeskiej w analizowanych źródłach nie zidentyfikowano odrębnej kategorii języków regionalnych, natomiast na podstawie Karty ochronie podlegają języki mniejszościowe. Republika Czeska podpisała Kartę 9 listopada 2000 r., ratyfikowała ją 15 listopada 2006 r., a jej postanowienia weszły w Czechach w życie 1 marca 2007 r. Zgodnie z deklaracją złożoną przy ratyfikacji Republika Czeska uznała języki słowacki, polski, niemiecki i romski za języki mniejszościowe używane na jej terytorium, do których stosuje się część II Karty, przy czym wobec języków polskiego i słowackiego zobowiązała się również do stosowania wybranych postanowień części III Karty¹⁷. W 2024 r. Republika Czeska rozszerzyła zobowiązania z części III Karty wobec języka niemieckiego w okręgach Cheb, Karlovy Vary, Sokolov, Liberec, Ústí nad Labem, Český Krumlov, Opava i Svitavy¹⁸.

W niektórych państwach, niezależnie od ratyfikacji Karty, podejmowane są działania odnoszące się do języków jako elementu dziedzictwa kulturowego. Przykładem jest Francja, która podpisała Kartę w 1999 r., jednak nie dokonała jej ratyfikacji. Jednocześnie art. 75-1 Konstytucji Francji, wprowadzony ustawą konstytucyjną z dnia 23 lipca 2008 r.¹⁹, stanowi, że języki regionalne należą do dziedzictwa Francji. W związku z tym podejmowane są działania służące ich promowaniu i wspieraniu, w szczególności na poziomie lokalnym i regionalnym.

¹⁵ Konstytucja Republiki Finlandii (*Suomen perustuslaki*) z dnia 11 czerwca 1999 r., tłum. J. Osiński, Biblioteka Sejmowa: https://biblioteka.sejm.gov.pl/wp-content/uploads/2015/05/Finlandia_pol010811.pdf.

¹⁶ *Sámi Language Act*, 1086/2003, tekst w j. angielskim: <https://www.finlex.fi/en/legislation/translations/2003/eng/1086>.

¹⁷ *Sdělení č. 15/2007 Sb. m. s. o sjednání Evropské charty regionálních či menšinových jazyků*, tekst w j. czeskim: <https://www.zakonyprolidi.cz/ms/2007-15>.

¹⁸ Council of Europe, *Czechia extends protection of German language under the minority languages charter*, 1 III 2024, tekst w j. angielskim: <https://www.coe.int/en/web/portal/-/czechia-extends-protection-of-german-language-under-the-minority-languages-charter>.

¹⁹ Konstytucja Republiki Francuskiej (*Constitution de la République française*) z dnia 4 października 1958 r., tłum. W. Skrzydło, Biblioteka Sejmowa: https://biblioteka.sejm.gov.pl/wp-content/uploads/2015/10/Francja_pol_010711.pdf.

W ankietach przesłanych w ramach konsultacji społecznych dotyczących analizowanego projektu nie odniesiono się do konkretnych rozwiązań przyjmowanych w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Ustawa o języku polskim w art. 1 pkt 1 stwierdza, że jej przepisy dotyczą ochrony języka polskiego. Doprecyzowanie tego przepisu stanowi art. 3 u.j.p., który w ust. 1 określa, że ochrona języka polskiego polega w szczególności na:

- 1) dbaniu o poprawne używanie języka i doskonaleniu sprawności językowej jego użytkowników oraz na stwarzaniu warunków do właściwego rozwoju języka jako narzędzia międzyludzkiej komunikacji;
- 2) przeciwdziałaniu jego wulgaryzacji;
- 3) szerzeniu wiedzy o nim i jego roli w kulturze;
- 4) upowszechnianiu szacunku dla regionalizmów i gwar, a także przeciwdziałaniu ich zanikowi;
- 5) promocji języka polskiego w świecie;
- 6) wspieraniu nauczania języka polskiego w kraju i za granicą.

W ust. 2 art. 3 u.j.p. wskazano natomiast, że do ochrony języka polskiego są obowiązane wszystkie organy władzy publicznej oraz instytucje i organizacje uczestniczące w życiu publicznym. Jak zauważa się w literaturze, w przytoczonym artykule „przede wszystkim określono te cele, do których należy dążyć, mając na względzie realizację wszystkich przepisów ustawy. Art. 3 jest jedynie deklaracją, której doprecyzowaniem w zakresie form ochrony języka polskiego są dalsze przepisy ustawy”²⁰. *De lege lata* u.j.p. nie zawiera jednak szczegółowych postanowień dotyczących ochrony regionalizmów i gwar. Przepisy takie zawarte zostały natomiast w opiniowanym projekcie.

Projektowany art. 10a ust. 1 u.j.p. stanowi, że ochrona języka polskiego polegająca na upowszechnianiu szacunku dla regionalizmów i gwar, a także przeciwdziałaniu ich zanikowi, może być realizowana przez objęcie etnolektu języka polskiego oraz związanego z nim dziedzictwa kulturowego szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Ochrona etnolektu będzie więc jedną z form realizacji ochrony języka polskiego. Ponadto przepis ten można odczytywać jako doprecyzowanie sposobu realizacji art. 3 ust. 1 pkt 4 u.j.p.

Projektowany ust. 2 art. 10a u.j.p. zawiera katalog wymogów, których spełnienie jest konieczne, by etnolekt języka polskiego został objęty szczegółowymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Oznacza to, że nie każdy etnolekt języka polskiego będzie podlegał projektowanej regulacji. Konieczne będzie bowiem spełnienie dwóch wymogów:

- 1) etnolekt ma być tradycyjnie używany przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej stanowiących znaczną grupę jako istotny element kultury lokalnej;

²⁰ P. Czarniecki, *Ustawa o języku polskim. Komentarz*, Warszawa 2014, LEX/el., komentarz do art. 3, pkt 2.

- 2) etnolekt ma być zagrożony zanikiem lub wykazywać oznaki osłabienia funkcji komunikacyjnej przez m.in. spadek liczby użytkowników, osłabienie transmisji międzypokoleniowej i ograniczenie funkcji społecznej.

Wymogi te mogą budzić wątpliwości na etapie stosowania prawa ze względu na użyte w nich pojęcia. W pierwszym z nich posłużono się nieostrym pojęciem „znacznej grupy”, co może prowadzić do niejednolitej wykładni. Nie określono również, kto i na podstawie jakiego kryterium (jakich kryteriów) ma rozstrzygać o istotności etnolektu jako elementu kultury lokalnej. Katalog zawarty w projektowanym punkcie 2, poprzez posłużenie się sformułowaniem „między innymi”, w praktyce będzie miał charakter otwarty, wskutek czego wymóg ten zostanie spełniony poprzez zagrożenie zanikiem lub wykazanie oznak osłabienia funkcji komunikacyjnej etnolektu z jakiejkolwiek przyczyny. Nie określono ponadto wyraźnie, czy spełnione mają być oba powyższe wymogi, czy też wystarczające jest spełnienie jednego z nich²¹. Biorąc pod uwagę całokształt projektu, można przypuszczać, że intencją Wnioskodawców jest łączne spełnienie obu warunków, tym niemniej wydaje się, że kwestia ta powinna zostać doprecyzowana.

Przedstawione powyżej przepisy projektu mają charakter szerszy przedmiotowo niż kolejne ustępy projektowanego art. 10a u.j.p. Odnoszą się one bowiem nie tylko do – jak określa się to w projekcie – „śląskiej godki”, ale także każdego innego etnolektu. W uzasadnieniu zwraca się w tym zakresie uwagę, że „[w]prowadzane rozwiązania mają charakter systemowy i mogą w przyszłości znaleźć zastosowanie również wobec innych etnolektów języka polskiego, które spełniają przesłanki znaczenia kulturowego oraz zagrożenia zanikiem”. Należy jednak zauważyć, że wszystkie gwarancje przewidziane w projekcie, które będą przedmiotem dalszej analizy, odnoszą się wyłącznie do śląskiego etnolektu języka polskiego. Także uzasadnienie projektu w przeważającej mierze odnosi się do „śląskiej godki”. Biorąc pod uwagę powyższe, można mieć wątpliwości także wobec tytułu ustawy, który nie sugeruje nawet, że może ona odnosić się również do innych etnolektów języka polskiego²². Gdyby więc w przyszłości jakikolwiek inny etnolekt miał zostać objęty szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi, uzasadnione byłoby podjęcie przez ustawodawcę działania polegającego na stworzeniu dla tego etnolektu gwarancji analogicznych do śląskiego etnolektu języka polskiego bądź innych, co wymagałoby natomiast uzasadnienia zróżnicowania stopnia ochrony.

Projektowany art. 10a ust. 3 u.j.p. wskazuje, że śląski etnolekt języka polskiego („godka śląska”) jest objęty szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Choć nie stwierdzono tego wprost, przepis ten oznacza, że nie musi on spełniać kryteriów, o których mowa w projektowanym art. 10a ust. 2 u.j.p., gdyż z woli ustawodawcy zostaje on uznany za zasługujący na objęcie go szczególnymi rozwiązaniami. W ten sposób zostaje niejako wyróżniony spośród etnolektów języka polskiego zasługujących na objęcie szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Przysługująca mu ochrona ma obejmować także tradycje,

²¹ W tym zakresie zob. np. art. 2 ust. 1 u.m.n.e., zgodnie z którym „mniejszością narodową, w rozumieniu ustawy, jest grupa obywateli polskich, która spełnia łącznie następujące warunki [...]”.

²² Por. § 18 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej (załącznik do rozporządzenia Prezesa RM z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, Dz. U. z 2026 r. poz. 300); dalej jako: ZTP.

stroje, potrawy kuchni śląskiej, obyczaje, obrzędy wspólnotowe również o charakterze religijnym, a także inne elementy dziedzictwa kulturowego w połączeniu z „godką śląską”. Jak się wydaje, wykracza to poza zakres działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 u.j.p. Ponadto, biorąc pod uwagę, że przepisy u.j.p. odnoszą się, jak wskazuje sam tytuł ustawy, do języka polskiego, można wyrażać wątpliwość, czy wprowadzenie do u.j.p. przepisu odnoszącego się do ochrony elementów dziedzictwa kulturowego, nawet w połączeniu ze śląskim etnolektem języka polskiego, nie będzie zaburzać spójności wewnętrznej tejże ustawy.

Jak wspomniano powyżej, wszystkie dalsze postanowienia projektu, poprzez odesłanie do projektowanego art. 10a ust. 3 u.j.p., będą odnosić się wyłącznie do śląskiego etnolektu języka polskiego.

Ustęp 4 projektowanego art. 10a u.j.p. stanowi, że realizacja prawa osób posługujących się śląskim etnolektem języka polskiego odbywa się na zasadach i w trybie określonym w u.s.o. Odesłanie to należy ocenić jako nieprecyzyjne uwzględniając, że zgodnie z § 156 ZTP, zarówno w przypadku, w którym odesłanie stosowane jest tylko ze względu na potrzebę osiągnięcia skrótowości tekstu (ust. 2), jak i wtedy, gdy ma ono na celu przede wszystkim zapewnienie spójności regulowanych w tym akcie instytucji prawnych (ust. 3), wymaga jednoznacznego wskazania przepisu lub przepisów prawnych, do których się odsyła. Należy ponadto zauważyć, że zawarte w u.s.o. przepisy dotyczące zasad i trybu nauczania odnoszą się do języka mniejszości narodowej, mniejszości etnicznej lub języka regionalnego, a nie etnolektu. Odesłanie to w obecnym brzmieniu odnosi się więc do przepisów nieistniejących. Być może intencją Wnioskodawców było odpowiednie stosowanie tych przepisów. Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, „[w] doktrynie i w judykaturze nie budzi sporów zapatrywanie, że odpowiednie stosowanie przepisów nie ma jednolitego charakteru i oznacza trzy różne sytuacje, tj. stosowanie przepisów odniesienia do danego zakresu odniesienia bez żadnych zmian w ich treści (tzw. stosowanie wprost), stosowanie owych przepisów z modyfikacjami i niestosowanie określonych przepisów odniesienia do danego zakresu odniesienia w ogóle”²³. Nieprecyzyjność, o której mowa powyżej, utrudnia dokonanie pogłębionej oceny skutków prawnych projektowanego art. 10a ust. 4 u.j.p. Równocześnie, mając na względzie, że przewidziany w projektowanym art. 10a ust. 3 u.j.p. zakres ochrony śląskiego etnolektu języka polskiego wykracza poza ochronę samego etnolektu, należałoby rozważyć stosunek pojęcia „nauczanie”, o którym mowa w projektowanym ust. 4 art. 10a u.j.p., do istniejących obecnie w systemie oświaty elementów edukacji regionalnej.

Ponadto art. 2 projektu przewiduje zmianę w art. 13 ust. 7 u.s.o. Przepis zmieniany *de lege lata* zobowiązuje ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania (obecnie: Minister Edukacji²⁴) do podjęcia działań w celu popularyzacji wiedzy o historii, kulturze, języku i o tradycjach religijnych mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym. Na skutek projektowanych zmian zakres obowiązku Ministra Edukacji zostanie rozszerzony

²³ Uchwała (7) SN z dnia 14 września 2017 r., sygn. akt I KZP 9/17, LEX nr 2352166.

²⁴ § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji (Dz. U. poz. 2717).

o popularyzację wiedzy o historii, kulturze, języku i tradycjach religijnych społeczności posługującej się śląskim etnolektem języka polskiego. Skutek ten nie wydaje się szczególnie doniosły, gdyż, jak wskazuje się w literaturze, „[p]odejmowanie [...] działań, o których mowa w art. 13 ust. 6-7, należy rozumieć jako dyrektywy co do kształtowania polityki oświatowej państwa. Nie stanowią one jakichś bezwzględnych i konkretnych nakazów określonego działania. Minister powinien je realizować poprzez czynności faktyczne (zwłaszcza tzw. czynności społeczno-organizacyjne), jak również przez wykorzystanie swoich kompetencji, a zwłaszcza: wyrażanie pozytywnych opinii lub zezwoleń na tworzenie zakładów kształcenia nauczycieli języka mniejszości, finansowe wsparcie państwa w postaci dotacji do podręczników szkolnych, różnych form edukacji mniejszości itp.”²⁵.

Projektowany ust. 5 art. 10a u.j.p. nakłada na organy władzy publicznej obowiązek podejmowania odpowiednich środków w celu wspierania działalności zmierzającej do zachowania i rozwoju śląskiego etnolektu języka polskiego. W tym celu projekt zakłada odpowiednie stosowanie przepisów u.m.n.e. dotyczących dotacji, przy czym stosowanie to ma uwzględniać związki etnolektu z językiem polskim, a także polską kulturą i tożsamością narodową. Sformułowanie to nie pozwala, jak się wydaje, na stworzenie enumeratywnego katalogu jego desygnatów, dlatego też może budzić wątpliwości na etapie stosowania prawa. Mogą one powstać tym bardziej, że we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 18 ust. 2 u.m.n.e.²⁶ posłużono się pojęciem „w szczególności”, co oznacza, że katalog ten ma charakter niewyczerpujący. W konsekwencji możliwe będzie stosowanie także innych środków.

Zgodnie z odesłaniem do art. 18 ust. 3 u.m.n.e. dotacje te będą przyznawane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych (obecnie: Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji²⁷), i będą mogły zostać udzielone z pominięciem otwartego konkursu ofert. Odpowiednio stosowane byłyby także ogłaszane corocznie przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych zasady postępowania w sprawach dotyczących udzielania dotacji. Ustęp 3 art. 18 u.m.n.e. odsyła w tym zakresie do odpowiednio stosowanych art. 14-18 u.d.p.p. Takie kaskadowe odesłanie może powodować w praktyce trudności interpretacyjne. Budzi ono również wątpliwości w świetle § 157 ZTP, zgodnie z którym nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania.

²⁵ M. Pillich, *komentarz do art. 13*, [w:] M. Pillich (red.), *Ustawa o systemie oświaty. Komentarz*, Warszawa 2025, LEX/el., pkt 8.

²⁶ Zgodnie z art. 18 ust. 1 u.m.n.e. organy władzy publicznej są obowiązane podejmować odpowiednie środki w celu wspierania działalności zmierzającej do ochrony, zachowania i rozwoju tożsamości kulturowej mniejszości (pkt 1) oraz integracji obywatelskiej i społecznej (pkt 2). Ustęp 2 tego artykułu stwierdza, że środkami tymi mogą być w szczególności dotacje celowe lub podmiotowe na wyliczone w nim działalności, m.in. działalność instytucji kulturalnych (pkt 1), inwestycje służące zachowaniu tożsamości kulturowej mniejszości (pkt 2) czy wydawanie książek i czasopism (pkt 3).

²⁷ Zob. § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

Trudności wywołuje ustalenie, kto miałby być uprawniony do otrzymywania dotacji, o których mowa w art. 18 ust. 2 u.m.n.e. Ustęp 5 tego artykułu wskazuje bowiem, że mogą je otrzymywać organizacje mniejszości lub mające istotne znaczenie dla kultury mniejszości instytucje kulturalne. Kwestia odpowiedniego stosowania tego przepisu może budzić wątpliwości. Ponadto, także w tym przypadku następuje kaskadowe odesłanie, art. 18 ust. 5 zd. 2 u.m.n.e. wskazuje bowiem, że przepis art. 122 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych²⁸ stosuje się odpowiednio. Należy więc podnieść analogiczne do powyższego wątpliwości dotyczące zgodności projektowanego art. 10a ust. 5 u.j.p. z § 157 ZTP.

W myśl projektowanego ust. 6 art. 10a u.j.p. środkami, o których mowa w projektowanym art. 10 ust. 5 u.j.p., mogłyby być także środki przekazywane z budżetów jednostek samorządu terytorialnego organizacjom lub instytucjom, realizującym zadania służące zachowaniu i rozwojowi śląskiego etnolektu języka polskiego. Sposób sformułowania omawianego przepisu jednoznacznie wskazuje, że nie będzie to obowiązek, co wprost stwierdzono także w DSR²⁹. W tym zakresie należy zwrócić uwagę na art. 6 projektu, zgodnie z którym środki te „przynajmniej po raz pierwszy na rok 2027”. Pomiedzy wskazanymi przepisami można dopatrywać się sprzeczności. Posłużenie się w art. 6 projektu trybem oznajmującym wskazuje bowiem na brak uznaniowości działania.

Artykuł 3 projektu przewiduje nowelizację u.r.t. Poprzez zmianę art. 15 ust. 2 u.r.t. wyjątek od zasady, zgodnie z którą nadawcy programów radiowych przeznaczają co najmniej 33% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim, z tego co najmniej 60% w godzinach 5-24, zostanie rozszerzony na programy tworzone w całości w śląskim etnolekcie języka polskiego.

Zmiana w art. 15 ust. 4 pkt 3 u.r.t. będzie natomiast skutkowała modyfikacją dotychczasowej delegacji ustawowej dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (dalej: KRRiT) do wydania rozporządzenia. Ma w nim zostać określony niższy udział w programie telewizyjnym audycji, o których mowa w ust. 1³⁰ i 3³¹, oraz w programie radiowym utworów, o którym mowa w ust. 2, dla programów, na których nadawanie przyznano koncesję określającą, że programy te są przeznaczone dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz posługującej się językiem regionalnym lub śląskim etnolektem języka polskiego. Obecnie kwestię tę reguluje rozporządzenie KRRiT z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie niższego udziału w programie telewizyjnym audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich oraz w programie

²⁸ Dz. U. z 2025 r., poz. 1483, ze zm.

²⁹ „Jednostki samorządu terytorialnego uzyskują możliwość (nie obowiązek) finansowania działań wspierających etnolekt”.

³⁰ Przepis ten stanowi, że nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

³¹ Zgodnie z tym przepisem nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają ponad 50% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

radiowym utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim³². Na skutek wejścia w życie projektu konieczne będzie dokonanie jego nowelizacji.

Projekt przewiduje ponadto dodanie nowego zadania publicznej radiofonii i telewizji. Zgodnie z projektowanym art. 21 ust. 1a pkt 8a u.r.t. ma nim być uwzględnianie potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługujących się językiem regionalnym lub śląskim etnolektem języka polskiego, w tym emitowanie programów informacyjnych w językach mniejszości narodowych i etnicznych, języku regionalnym lub śląskim etnolekcie języka polskiego.

Ostatnia zmiana w u.r.t. dotyczy jej art. 30 ust. 4a. Zgodnie z jego nowym brzmieniem dyrektorzy terenowych oddziałów Telewizji Polskiej, powołując rady programowe oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych, języku regionalnym, oraz śląskim etnolekcie języka polskiego, zobowiązani będą do uwzględniania kandydatów zgłoszonych przez organizacje społeczne mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym lub śląskim etnolektem języka polskiego.

Artykuł 4 projektu dokonuje zmian w art. 30 pkt 2 u.d.a.r. W konsekwencji dział wyznania religijne oraz mniejszości narodowe zostanie poszerzony o sprawy związane z zachowaniem i rozwojem śląskiego etnolektu języka polskiego. Jak wskazano powyżej, właściwy w tych sprawach będzie Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Skutkiem wejścia w życie projektu będzie więc zmiana w sferze jego kompetencji, choć w projekcie nie przewidziano katalogu tych kompetencji, jak ma to miejsce np. w art. 21 ust. 2 u.m.n.e.

Zmiana przewidziana w art. 5 projektu odnosi się do art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.p.p. Jej skutkiem będzie rozszerzenie sfery zadań publicznej o zadania w zakresie działalności na rzecz śląskiego etnolektu języka polskiego. Rozszerzenie to oznacza, że działalność na rzecz powyższego etnolektu, po spełnieniu innych warunków, o których mowa w u.d.p.p., będzie mogła zostać uznana za działalnością pożytku publicznego.

Projekt był przedmiotem analiz Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej³³. Omawiany projekt był także przedmiotem analizy BEOS w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu³⁴.

2.

Na gruncie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) oraz protokołów dodatkowych do EKPC rozwinęło się orzecznictwo dotyczące języków mniejszościowych i regionalnych, w kontekście różnych praw chronionych przez te umowy międzynarodowe. Należy wymienić tu m.in. wyroki

³² Dz. U. poz. 779; dalej jako: rozporządzenie KRRiT.

³³ *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zachowania i rozwoju śląskiego etnolektu języka polskiego – „godki śląskiej” (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wesoly)*, opinia BEOS z 27 II 2026 r., BEOS-WPEiM-388/26.

³⁴ *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zachowania i rozwoju śląskiego etnolektu języka polskiego – „godki śląskiej” (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wesoly) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 27 II 2026 r., BEOS-WPEiM-389/26.

Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawach: *Catan i in. p. Mołdawii i Rosji*, 43370/04, 8252/05 and 18454/06, z 19.10.2012; *Ádám i in. p. Rumunii*, 81114/17 i in., z 13.10.2020; *Mestan p. Bułgarii*, 24108/15, z 2.05.2023; *Valiullina i in. p. Litwie*, 56928/19 i in., z 14.09.2023. Opiniowany projekt dotyczy tych zagadnień. Zaproponowane rozwiązania nie nasuwają wątpliwości z punktu widzenia EKPC.

Projekt dotyczy także zagadnień unormowanych w Europejskiej karcie języków regionalnych lub mniejszościowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 listopada 1992 r.³⁵, oraz w Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 1 lutego 1995 r.³⁶ Komitet doradczy ds. Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych przyjął w dniu 6 listopada 2019 r. *Czwartą opinię o Polsce*, ACFC/OP/IV(2019)003, w której wezwał władze polskie m.in. do przyjęcia pragmatycznego i konstruktywnego podejścia w ramach dialogu z przedstawicielami Ślązaków w kwestii uznania za mniejszość etniczną i/lub uznania języka śląskiego za język regionalny.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt

Projekt będzie wywierał wpływ na:

1. osoby deklarujące przynależność do śląskiej grupy narodowo-etnicznej oraz wskazujące jako język używany w kontaktach domowych język śląski i śląską gwarę³⁷; liczebność tej grupy można szacować na podstawie danych z Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2021:
 - 596 224 osoby zadeklarowały śląską identyfikację narodowo-etniczną, przy czym w przypadku 187 372 osób była to jedyna identyfikacja; deklaracje podwójne złożyło 408 852 osoby i w zdecydowanej większości (385 046 osób) było to wskazanie identyfikacji śląskiej łącznie z polską;
 - 467 145 osób zadeklarowało używanie języka śląskiego jako języka kontaktów domowych, przy czym był on jedynym językiem kontaktów domowych dla 54 957 osób, natomiast większość osób (412 188) używała więcej niż jednego języka (w tym polskiego używało 409 266 osób);
 - 130 osób zadeklarowało używanie gwary śląskiej;
2. śląskie organizacje i środowiska społeczne zajmujące się ochroną dziedzictwa kulturalnego i tradycji regionu, w tym ochroną „godki śląskiej”; organizacje te są liczne i różnorodne, część z nich zrzeszyła się w Radzie Górnośląskiej³⁸ dążąc do nadania *ślōnskiej gōdce* statusu języka

³⁵ Dz. U. z 2009 r. Nr 137, poz. 121.

³⁶ Dz. U. z 2002 r. Nr 22, poz. 209.

³⁷ *Tablice z ostatecznymi danymi w zakresie przynależności narodowo-etnicznej, języka używanego w domu oraz przynależności do wyznania religijnego*, Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021, Główny Urząd Statystyczny. <https://stat.gov.pl/spisy-powszechne/nsp-2021/nsp-2021-wyniki-ostateczne/tablice-z-ostatecznymi-danymi-w-zakresie-przynaleznosci-narodowo-etnicznej-jezyka-uzywanego-w-domu-oraz-przynaleznosci-do-wyznania-religijnego.10.1.html>.

³⁸ Są to: Ruch Autonomii Śląska, Związek Górnośląski, Stowarzyszenie Osób Narodowości Śląskiej, Fundacja Silesia, Towarzystwo Kultuwowania i Promowania Śląskiej Mowy "Pro Loquela Silesiana",

regionalnego lub języka mniejszości narodowej, a Stowarzyszenie Pro Loquela Silesiana – Towarzystwo Kultuwowania i Promowania Śląskiej Mowy³⁹ powołało *Radę Ślōnskigo Jynzyka*,⁴⁰; opiniowany projekt da tym podmiotom nowe instrumenty działania;

3. osoby i środowiska kultywujące określone dziedzictwo kulturowo-językowe; trudno wskazać dokładną liczbę takich społeczności, ale pewien obraz sytuacji dają deklaracje ze spisu powszechnego dotyczące używania gwary jako języka kontaktów domowych:
 - 3 761 osób zadeklarowało używanie gwary podlaskiej,
 - 369 osób zadeklarowało używanie gwary góralskiej,
 - 195 osób zadeklarowało używanie gwary kociewskiej,
 - 136 osób zadeklarowało używanie gwary cieszyńskiej,
 - 84 osoby zadeklarowało używanie gwary wielkopolskiej⁴¹;
4. organizacje społeczne zainteresowane ochroną innych gwar języka polskiego np. Związek Podhalan w Polsce⁴², Związek Kurpiów⁴³ czy Stowarzyszenie Dziedzictwa Podlasia; potencjalnie, w przyszłości zyskają one nowe możliwości wsparcia swoich działań;
5. instytucje rządowej administracji publicznej działające na rzecz ochrony i praw mniejszości:
 - minister właściwy do spraw mniejszości narodowych i etnicznych, realizujący zadania państwa w zakresie wspierania mniejszości narodowych i etnicznych określone w art. 18 ustawy o mniejszościach, będący dysponentem części 43 budżetu państwa i w trybie konkursowym rozdzielający dotacje dla organizacji uprawnionych mniejszości, w tym przypadku swoistej „mniejszości językowej”;
 - minister właściwy do spraw oświaty i wychowania odpowiedzialny za przygotowanie podstawy programowej, dopuszczanie (i ewentualne dofinansowanie wydawania) podręczników i pomocy naukowych dla zajęć szkolnych oraz coroczne wydawanie rozporządzenia w sprawie sposobu podziału łącznej kwoty potrzeb oświatowych między jednostki samorządu terytorialnego; projekt oddziaływałby również na instytucje podległe ministrowi: kuratoria oświaty akredytujące placówki

Towarzystwo Pielęgnowania Śląskiej Mowy "DANGA", Niemiecka Wspólnota "Pojednanie i Przyszłość", Związek Ślązaków, Stowarzyszenie Ślōnsko Ferajna, Przymierze Śląskie, Związek Górnos Śląski Koło Suszec, Stowarzyszenie na Rzecz Edukacji Regionalnej "Silesia Schola", Initiative für Autonomie Schlesiens oraz stowarzyszenie Pomocna Dłoń - Krystyn i Sympatyków – Za: *Rada Górnos Śląska wznowiła działalność*, <https://www.portalsamorzadowy.pl/polityka-i-spoleczenstwo/rada-gornoslaska-wznowila-dzialalnosc.111488.html?mp=promo>.

³⁹ <https://silesiana.org/>.

⁴⁰ <https://radaslonskigojynzyka.org/>; <https://www.slazag.pl/zostala-powolana-rada-slonskiego-jynzyka>.

⁴¹ *Tablice z ostatecznymi danymi w zakresie przynależności narodowo-etnicznej, języka używanego w domu oraz przynależności do wyznania religijnego...*, op. cit.

⁴² Stowarzyszenie skupiające 12 grup etnograficznych Górali Polskich w Polsce i za granicą – <https://związek-podhalan.com/spotkanie-z-malym-krolewiczem/>. Zob. również: *Aspekty ujednoliconego zapisu gwary podhalańskiej* (Jerzy Rubach&Tomasz Łuszczek), <https://www.youtube.com/watch?v=ZnOIBiTjo6o>.

⁴³ <https://związekkurpiow.pl/>.

doskonalenia nauczycieli oraz Ośrodek Rozwoju Edukacji, który uczestniczy w doskonaleniu edukacji regionalnej;

- minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego odpowiedzialny za wspieranie instytucji kultury oraz nadzór nad Instytutem Różnorodności Językowej Rzeczypospolitej⁴⁴, który powołano, aby prowadzić m.in. programy stypendialne i dotacyjne, opracowywać podręczniki oraz inne materiały edukacyjne i dydaktyczne dotyczące gwar; minister kultury jest także odpowiedzialny za politykę audiowizualną, w szczególności w zakresie prasy, radia, telewizji i kinematografii oraz w zakresie amatorskiego ruchu artystycznego, organizacji i stowarzyszeń regionalnych oraz społeczno-kulturalnych;
- Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ odpowiedzialny za kontrolę działalności programowej mediów publicznych, w tym realizowanie uprawnień mniejszości narodowych i etnicznych do audycji (z reguły w oddziałach regionalnych nadawców publicznych);
- jednostki samorządu terytorialnego (JST) – 2 479 gmin i 314 powiatów⁴⁵ – jako podmioty realizujące lokalną politykę kulturalną oraz politykę oświatową w zakresie potrzeb danej wspólnoty lokalnej, a także prowadzące szkoły.

B. Wpływ na społeczeństwo

W świetle uzasadnienia i DSR projekt stanowi odpowiedź na oczekiwania społeczności lokalnych, które „od lat podejmują działania na rzecz zachowania i przekazywania kolejnym pokoleniom swojego dziedzictwa językowego i kulturowego. Wspólnoty te, poprzez działalność edukacyjną, społeczną, religijną i kulturalną, traktują etnolekt jako naturalny element codziennej komunikacji oraz ważny nośnik pamięci historycznej i tożsamości regionalnej”. Regulacja wprost nawiązuje do postulatów społeczności śląskiej, przy czym Wnioskodawcy wskazują, że „wprowadzane rozwiązania mają charakter systemowy i mogą w przyszłości znaleźć zastosowanie również wobec innych etnolektów języka polskiego, które spełniają przesłanki znaczenia kulturowego oraz zagrożenia zanikiem”.

Skutki społeczne regulacji będą w praktyce zależeć w dużej mierze od zaangażowania i aktywności śląskich środowisk oraz samorządów lokalnych. Wnioskodawcy nawiązują do wcześniejszych inicjatyw legislacyjnych dotyczących ochrony „godki śląskiej”⁴⁶, w których wnoszono o nadanie jej statusu języka regionalnego lub języka mniejszości etnicznej. Opiniowany projekt prezentuje podejście z jednej strony zbliżone (idea ochrony i przyjęte środki), jednak pod pewnymi względami radykalnie odmienne. Proponowane przez Wnioskodawców

⁴⁴ Instytut Różnorodności Językowej Rzeczypospolitej został powołany na mocy zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, <https://www.gov.pl/web/kultura/powolalismy-instytut-roznorodnosci-jezykowej-rzeczypospolitej-nowa-instytucja-kultur>.

⁴⁵ Baza JST, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, <https://www.gov.pl/web/mswia/baza-jst>.

⁴⁶ Pierwszy projekt poselski (Związku Górnośląskiego) był złożony 6-7 września 2007 r. (bez numeru druku) i przewidywał ochronę śląskiego jako języka mniejszości etnicznej.

rozwiązanie może być dla części działaczy regionalnych wątpliwe lub nawet nieakceptowalne⁴⁷. Dążą oni bowiem do uznania „godki” za „pełnowartościowy” język, a termin gwara kojarzy się z umniejszaniem⁴⁸. Obrazują to głosy z konsultacji: „Etnolekt śląski zasłużył więc w pełni na status języka regionalnego”⁴⁹ oraz „Zgadzam się, że ochrona w formie <<innej>> jest lepsza niż żadna, choć uważam to za pewną próbę umniejszenia wartości kulturowej i historycznej godki”⁵⁰. Podejście do kwestii ujednolicania wielu wersji „śląskiej godki” i jej kodyfikacji jest więc zróżnicowane⁵¹.

Proponowane rozwiązanie będzie wdrażane w warunkach wielowymiarowości tożsamości na Śląsku⁵², wynikającej z burzliwej historii regionu pogranicza. W konsultacjach społecznych projektu w kontekście wpływu na inne podmioty wskazywano m.in. na kwestię rodzin mających podwójną śląsko-niemiecką identyfikację: „Uważam że rodzina z dwóch mniejszości na Śląsku czyli osób którzy używają godki slonskiej i języka niemieckiego (które są osobnymi bytami) będzie musiała wybrać który z tych języków będzie dziecko pielęgnować gdzie moim zdaniem uczeń powinien mieć możliwość równoległy sposób uczenia się ich w szkole”⁵³.

Wprowadzenie w życie przepisów, które nawiązują do regulacji dotyczących nauczania języków mniejszości narodowych i języka regionalnego, będzie wymagało wypracowania odrębnej formuły organizacyjnej i dokonania szeregu rozstrzygnięć systemowych. Pozostaje np. do ustalenia czy chodzi o odrębne lekcje, czy np. o pewne rozszerzenie w wybranych klasach programu nauczania języka polskiego o tematy dotyczące etnolektu języka polskiego. Jednocześnie Wnioskodawcy podkreślają, że regulacja „nie zmierza do ujednolicania ani standaryzowania etnolektu, lecz do ochrony jego lokalnych odmian i form użycia”, co stawia pytanie o wykorzystanie zainicjowanych prac nad kodyfikacją oraz możliwość opracowywania jednolitych podręczników, pomocy naukowych, słowników.

Projekt nie przewiduje w wprowadzanym art. 10a ust. 2 pkt 1 i 2 jasnych kryteriów wyodrębnienia grup posługujących się etnolektem języka polskiego i będzie miał zastosowanie wyłącznie do „śląskiej godki” (patrz pkt V opinii). Należy jednak podkreślić, że w Polsce istnieją oddolne inicjatywy dotyczące ochrony

⁴⁷ Zob. P. Osadnik, *Politycy PiS boją się śląskiej tożsamości. Projekt ustawy o ochronie „godki śląskiej” to koszmar. Jest 596 tysięcy powodów, aby ją odrzucić*, <https://dziennikzachodni.pl/politycy-pis-boja-sie-slaskiej-tozsamosci-projekt-ustawy-o-ochronie-godki-slaskiej-to-koszmar-jest-596-tysiecy-powodow-aby-ja-odrzucic/ar/c1p2-28734475>.

⁴⁸ T. Wicherkiewicz, *Etnolingwistyczna żywotność języków mniejszościowych w Polsce badania dynamiki zagrożeń i rewitalizacji* w: M. Hawrysz, A. Hącia, M. Steciąg (red), *Świadomość językowa dawniej i dziś*, Polska Akademia Nauk, 2024 https://publikacje.pan.pl/Content/135011/PDF/Swiadmosc_jezykowa_WEB_srodek.pdf?handler=pdf.

⁴⁹ J. Tambor, *Etnolekt śląski jako język regionalny uzasadnienie stanowiska*.

⁵⁰ ID ankiety: 127901.

⁵¹ Z. Przybyłka, *Śląski język regionalny Polsce nie zaszkodzi. A Śląskowi może pomoże*, 14 V 2024, <https://klubjagiellonski.pl/2024/05/14/slaski-jezyk-regionalny-polsce-nie-zaszkodzi-a-slaskowi-moze-pomoze/>.

⁵² Zob. E. Michna, *Ślązacy między polityczną podmiotowością, a poczuciem upodmiotowienia*, *Kultura i Społeczeństwo* 2018, nr 2, s. 91; A. Przybyłka, *Kaj sōm te wszyjske Ślōnzoki?*, 7 V 2023, <https://klubjagiellonski.pl/2023/05/07/kaj-som-te-wszyjske-slonzoki/>.

⁵³ ID ankiety: 124251.

dziedzictwa kulturowo-językowego różnych regionów, społeczności lokalnych, grup mających poczucie swojej odrębności. Językoznawcy wskazują na gwary i etnolekty, które wykazują silne tendencje emancypacyjne (np. gwary kurpiowskie⁵⁴ i podhalańskie⁵⁵).

Przy prognozowaniu skutków wprowadzanych nowych form ochrony gwar zasadna jest analiza skali wykorzystywania obecnie istniejących możliwości działania. Ustawa o języku polskim daje podstawy ochrony gwar, natomiast prawo oświatowe przewiduje prowadzenie w szkołach edukacji regionalnej w ramach nauczania przedmiotów obowiązkowych (edukacja wczesnoszkolna, historia, geografia, język polski) oraz dobrowolnych zajęć dodatkowych⁵⁶. Taka możliwość jest wykorzystywana w ograniczonym zakresie nawet na charakteryzującym się znaczną skalą działania regionalistów Śląsku⁵⁷. Trudno ustalić jakie są ewentualne bariery, czy mają głównie naturę finansową, czy wynikają także z ograniczonego zainteresowania rodziców i uczniów. Jest znamienne, że Związek Górnośląski zapowiedział, że będzie podejmować większe starania na rzecz popularyzacji edukacji regionalnej, a jednocześnie optuje za tym, żeby była obowiązkowa. Także Konwent Przewodniczących Sejmików Województw RP przyjął stanowisko w sprawie wzmocnienia roli edukacji regionalnej w polskim systemie oświaty i apelował do Ministra Edukacji Narodowej o wprowadzenie edukacji regionalnej w formie obowiązkowych zajęć na każdym etapie kształcenia: „wierzymy, że takie rozwiązanie przyniesie wymierne korzyści zarówno regionom, jak i całemu państwu, wzmacniając więzi społeczne, budując odpowiedzialność obywatelską oraz promując bogactwo i różnorodność kulturową wszystkich regionów Rzeczypospolitej Polskiej”⁵⁸.

C. Konsultacje społeczne

Konsultacje społeczne projektu nie cieszyły się szerszym zainteresowaniem, wzięło w nich udział 14 osób, z których 7 wskazało, że regulacja jest całkowicie niepotrzebna. Zdecydowany brak akceptacji dla rozwiązań projektu wyraziło 6 osób, zaś 3 w pełni te rozwiązania poparły.

⁵⁴ Konferencja w Myszyńcu. Kurpie powalczą o swój język, 25 V 2023, <https://podlaskie.eu/spoleczenstwo/konferencja-w-myszyncu-kurpie-powalcza-o-swoj-jezyk.html>, https://muzeum.ostroleka.pl/?page_id=1027.

⁵⁵ B. Wyderka, *Śląskie dylematy językowe*, Wystąpienie na konferencji „Europejskie i regionalne instrumenty ochrony języków zagrożonych”, w: L. M. Nijakowski (red.), *Konferencja Europejskie i regionalne instrumenty ochrony języków zagrożonych*, Warszawa 2014, s. 75, [https://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/988B9C60C56984A1C1257D50003FEDCD/\\$file/Języki_zagrozone.pdf](https://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/988B9C60C56984A1C1257D50003FEDCD/$file/Języki_zagrozone.pdf).

⁵⁶ Załączniki do rozporządzenia Ministra Edukacji z dnia 28 czerwca 2024 r. (Dz. U. poz. 996), <https://dziennikustaw.gov.pl/D2024000099601.pdf>. Zob. Odpowiedź na interpelację nr 37225 w sprawie edukacji regionalnej, 29 XI 2022, <https://sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=CLPJQ&view=1>.

⁵⁷ Według Związku Górnośląskiego funkcjonuje jedynie w trzech miastach: Katowicach, Rybniku i Rudzie Śląskiej, dzięki środkom przeznaczanym przez lokalne samorządy – Za. S. Kwiatkowski, *Edukacja regionalna w województwie śląskim nie istnieje. Ekspert: "Tylko trzy miasta zainteresowane są zajęciami"*, 28 IX 2025, <https://dziennikzachodni.pl/edukacja-regionalna-w-województwie-slaskim-nie-istnieje-ekspert-tylko-trzy-miasta-zainteresowane-sa-zajeciami/ar/c5p2-28022887>.

⁵⁸ Zob. Stanowisko Konwentu Przewodniczących Sejmików Województw Rzeczypospolitej Polskiej - z dnia 9 kwietnia 2026 r., <https://www.opolskie.pl/wp-content/uploads/2026/04/Stnowisko-Konwentu-Przewodniczacych-Sejmikow-Wojewodztw-RP-z-dnia-9-kwietnia-2026-r.-pdf>.

Przesłane komentarze pokazywały ambiwalentne podejście do projektu wynikające z akceptacji idei ochrony „śląskiej godki”, przy jednoczesnych wątpliwościach co do przyjętej formuły tej ochrony oraz obawach, że przyjęcie regulacji uchyli możliwość nadania „śląskiej godce” statusu odrębnego języka, które to rozwiązanie komentujący uznają za najwłaściwsze⁵⁹. Można odnotować także obawę, że regulacja nie przyniesie żadnej realnej zmiany z powodu braku zainteresowania ze strony adresatów⁶⁰.

Negujący projekt podkreślali, że jest on zbędny, dotyczy materii, która nie powinna być regulowana⁶¹.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na przedsiębiorczość, gospodarstwa domowe i rynek pracy. Ochrona etnolektu języka polskiego, śląskich tradycji, obyczajów, strojów, potraw kuchni śląskiej i innych elementów dziedzictwa kulturowego może co prawda – na co słusznie zwrócili uwagę Wnioskodawcy – pośrednio oddziaływać na lokalne sektory kultury i turystyki, zwłaszcza w przypadku dodatkowego finansowania działań służących zachowaniu i rozwojowi „godki śląskiej”, jednak wielkość tego wpływu będzie niezauważalna dla gospodarki.

W odniesieniu do skutków gospodarczych w trakcie konsultacji społecznych nie wniesiono uwag.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Wnioskodawcy w uzasadnieniu do projektu i DSR stwierdzili, że projektowane rozwiązanie będzie miało wpływ na budżet państwa, a jego wysokość będzie uzależniona od możliwości finansowych budżetu oraz przewidzianych środków w ustawie budżetowej na 2027 rok. Wspomniano również, że skala wydatków będzie zależna od decyzji organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego w zakresie finansowania działań wspierających etnolekt i ich możliwości budżetowych.

Wnioskodawcy nie wskazali jednak w rzeczonym dokumencie źródeł finansowania po stronie budżetu państwa oraz budżetów JST, mimo stwierdzenia, że projekt będzie miał wpływ na budżet państwa.

⁵⁹ Np. ID ankiety: 127901: „Wyszczególnienie godki jako z założenia etnolektu jest nie najlepszym rozwiązaniem - jasno uznaje jej szczególny status w RP, ale równocześnie wymusza, że uznanie godki za język, gdyby w przyszłości takie opinie biegłych by przeważały”; ID ankiety: 127056: „Kierunek projektu da się obronić, ponieważ zmierza on do ochrony zagrożonej odmiany regionalnej mieszczącej się w obrębie polskiego dziedzictwa językowego, a zarazem wyraźnie podkreśla związek „godki śląskiej” z językiem polskim oraz polską kulturą i tożsamością narodową”.

⁶⁰ ID ankiety: 124251. „Droży Państwo Zgadzam się z kilkoma skutkami społecznymi, ale występują u mnie obawy w postaci że nic nie zmieni się w wielu miejscach z sytuacją godki śląskiej mimo wielu odsetką które w spisie powszechnym deklarują się z narodowością śląską.”

⁶¹ ID ankiety: 125087; 122588; ID ankiety: 122834: „Projektowane zmiany mają zatem poddać legislaturze coś, co z istoty rzeczy jej nie podlega, stanowiąc raczej przedmiot badań naukowych i leksykalnych niż ustaleń prawnych.”

Zdaniem Wnioskodawców – zgodnie z treścią uzupełnienia uzasadnienia do projektu – środki na realizację projektowanej ustawy będą mogły zostać sfinansowane z części 43 – *Wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne* (działu 801 – *Oświata i wychowanie* oraz działu 921 – *Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego*, rozdziału 92104 – *Działalność radiowa i telewizyjna*). Przyjęto, że na realizację projektowanej ustawy zostanie przeznaczony do 10% środków zaplanowanych na 2026 r. w wybranych pozycjach części 43 budżetu państwa, wskazanych przez Wnioskodawców. W konsekwencji skutki finansowe dla sektora finansów publicznych oszacowano na nie więcej niż 152 500 zł.

Na podstawie przedstawionych przez Wnioskodawców założeń można uznać, że projektowane rozwiązanie nie będzie wywoływać istotnych bezpośrednich skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

Podsumowując, stanowisko Wnioskodawców należy ocenić jako prawidłowe – efekty finansowe przedmiotowego projektu będą w zasadzie neutralne dla sektora finansów publicznych.

Warto odnotować, że w uzasadnieniu Wnioskodawca wskazuje, że projektowane rozwiązanie będzie oddziaływać na budżet państwa, przy czym skala tego oddziaływania ma być uzależniona od możliwości finansowych budżetu oraz poziomu środków przewidzianych w ustawie budżetowej na 2027 r. Jednocześnie przy określaniu skutków finansowych zastosowano dane wynikające z ustawy budżetowej na 2026 r., co oznacza brak spójności przyjętej metodologii szacowania skutków finansowych regulacji. Jednocześnie powyższe nie wpływa na ocenę skali skutków finansowych, które przy przyjętych założeniach mają charakter niewielki.

W toku konsultacji społecznych dotyczących skutków finansowych proponowanych zmian stanowisko przedstawiły trzy podmioty. W zgłoszonych uwagach wskazano wyłącznie na brak w uzasadnieniu projektu ustawy informacji dotyczących skutków finansowych proponowanych regulacji⁶².

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Można przewidywać wzrost obciążenia administracyjnego Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jako ministra właściwego do spraw związanych z zachowaniem i rozwojem śląskiego etnolektu języka polskiego, Ministra Edukacji, a ponadto Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w związku z koniecznością zmiany odpowiedniego rozporządzenia.

Możliwe jest ponadto zwiększenie obciążeń administracyjnych jednostek samorządu terytorialnego w przypadku przyznawania przez nie środków organizacjom lub instytucjom realizującym zadania służące zachowaniu i rozwojowi śląskiego etnolektu języka polskiego.

⁶² ID ankiety: 122499.

W związku z wprowadzeniem możliwości nauczania śląskiego etnolektu języka polskiego przewidywać należy również zwiększenie obciążenia organów prowadzących placówki oświatowe oraz samych placówek.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projektowana regulacja przewiduje objęcie śląskiego etnolektu języka polskiego szczególnymi rozwiązaniami służącymi jego zachowaniu i rozwojowi. Zaliczyć można do nich w szczególności zapewnienie możliwości realizacji prawa osób posługujących się etnolektem do jego nauki na zasadach określonych w u.s.o., zobowiązanie organów władzy publicznej do podejmowania odpowiednich środków w celu wspierania działalności zmierzającej do jego zachowania oraz możliwość uznania działalności na rzecz śląskiego etnolektu języka polskiego za działalność pożytku publicznego. Choć w projekcie przewidziano możliwość objęcia szczególnymi rozwiązaniami także innych etnolektów, nie przewidziano dla nich żadnych gwarancji analogicznych do śląskiego etnolektu języka polskiego. Niektóre postanowienia projektu, ze względu na sposób ich sformułowania, mogą budzić wątpliwości interpretacyjne na etapie stosowania prawa, a także pozostawać w sprzeczności z Zasadami techniki prawodawczej. Opiniowany projekt nie nasuwa wątpliwości z punktu widzenia EKPC.

2. Skutki społeczne: Projektowana regulacja tworzy wprowadzić podstawy prawne do podejmowania działań na rzecz ochrony „śląskiej godki”, jednak skala ich wykorzystania oraz wynikające z tego skutki społeczne są trudne do oszacowania. Będą one uzależnione przede wszystkim od aktywności społeczności i organizacji regionalnych.

Projekt nie rozstrzyga w sposób jednoznaczny modelu organizacji kształcenia „śląskiej godki”. Wnioskodawcy podkreślają w uzasadnieniu wartość zachowania jej lokalnego zróżnicowania oraz brak dążenia do kodyfikacji, co w kontekście edukacji szkolnej może stanowić problem.

Zakres projektowanych działań organów administracji będzie determinowany przede wszystkim lokalnie identyfikowanymi potrzebami, w tym liczbą osób zainteresowanych nauką. Jeszcze większa niepewność dotyczy możliwości stosowania przepisów odnoszących się do ochrony pozostałych gwar.

3. Skutki gospodarcze: Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na przedsiębiorców, konsumentów i sytuację na rynku pracy.

4. Skutki finansowe: Z punktu widzenia finansów publicznych projektowana regulacja ma bardzo wąski sprecyzowany obszar oddziaływania i w nieznacznym stopniu może wpływać na ten sektor.

5. Rozwiązania zagraniczne: Przedstawione rozwiązania przyjmowane w innych państwach wskazują, że ochrona języków regionalnych lub mniejszościowych przyjmuje zróżnicowane formy, uzależnione od uwarunkowań historycznych,

społecznych i ustrojowych. W wielu przypadkach regulacje te nie ograniczają się wyłącznie do samego języka, lecz mogą obejmować również działania odnoszące się do zachowania i rozwoju kultury, tradycji oraz innych elementów dziedzictwa społeczności posługujących się danym językiem. Jednocześnie sposób klasyfikowania języków oraz zakres i charakter przyznawanej im ochrony różnią się pomiędzy poszczególnymi państwami, co znajduje odzwierciedlenie w odmiennym stosowaniu pojęcia „język regionalny” oraz różnym zakresie wykorzystania mechanizmów przewidzianych w Europejskiej Karcie Języków Regionalnych lub Mniejszościowych.

Autorzy:

Konrad Kuszel, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)

Natalia Firlej, specjalistka ds. komparatystycznych (pkt IV, XI.5)

Filip Pańczyk, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)

prof. dr hab. Krzysztof Wojtyczek, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)

Justyna Osiecka-Chojnacka, specjalistka ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

dr Adrian Grycuk, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

dr hab. Paweł Felis, specjalista ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/